

Mirosław Władysław NADER
prof. dr hab. inż.

Urodził się 29 lipca 1950 roku w Płońsku, gdzie ukończył Liceum Ogólnokształcące im. Henryka Sienkiewicza. W 1974 roku ukończył Wydział Mechaniczny Technologiczny Politechniki Warszawskiej, uzyskując stopień mgr inż. mechanika. W tym samym roku został zatrudniony jako asystent stażysta w Instytucie Transportu Politechniki Warszawskiej. W lutym 1985 roku uzyskał stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie transport. Rozprawa otrzymała nagrodę indywidualną Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Prof. Nader odbył staże naukowe i zawodowe w Kockums AG – Szwecja, RWTH Aachen – Niemcy, BLS – Szwajcaria. W grudniu 2001 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk technicznych. Mirosław Nader przeszedł kolejne szczeble zatrudnienia w Uczelni od asystenta do profesora zwyczajnego. W latach 2002–2005 pełnił funkcję prodziekana Wydziału Transportu i dwukrotnie kierownika studiów podyplomowych. Jest czterokrotnym laureatem Złotej Kredy, nagrody Samorządu Studenckiego w kategorii „Najlepszy Wykładowca”. W latach 2002–2008 i 2012–2016 był członkiem Senatu PW, a w kadencji 2005–2008 pełnił funkcję przewodniczącego Senackiej Komisji ds. Historii i członka Senackiej Komisji ds. Etyki Zawodowej (2008–2020).

Zainteresowania naukowe prof. Nadera skupiają się na dyscyplinie inżynieria lądowa, geodezja i transport. Od 2008 roku kierował międzywydziałowym Konsorcjum Naukowym Politechnika Warszawska – Instytut Techniki Budowlanej. Badania obejmowały oddziaływanie drgań i hałasu pojazdów metra, tramwajów, autobusów i samochodów na ludzi przebywających w budynkach mieszkalnych i w pojazdach.

Do najważniejszych osiągnięć prof. Mirosława Nadera należy opracowanie i wdrożenie kryteriów ochrony człowieka przed drganiami i hałasem w pojazdach. Opracował on oryginalne modele biomechaniczne zastosowane do modelowania i symulacji oddziaływań dynamicznych w układzie człowiek – pojazd – środowisko. Jako pierwszy zastosował metodę energetyczną do oceny oddziaływania drgań ogólnych na człowieka, wskazując najbardziej narażone na drgania narządy operatora. Opracował innowacyjne rozwiązania patentowe o wymiernych korzyściach ekologicznych i ekonomicznych do transportu na platformach kolejowych samochodów ciężarowych, naczep i sprzętu wojskowego. Profesor jest autorem bądź współautorem 310 publikacji.

Był członkiem Prezydium i sekretarzem Komitetu Transportu Polskiej Akademii Nauk (2007–2012), oraz wiceprzewodniczącym Komitetu Naukowo-Technicznego FSNT-NOT Ergonomii, Ochrony Pracy oraz Techniki w Medycynie (2017–2020). Jego kluczową zasługą jest przywrócenie po 66 latach przez Senat PW dobrego imienia profesorowi Janowi Czochralskiemu, niesłusznie posadzonemu o kolaborację z okupantem, twórcy metody, zastosowanej szeroko we współczesnych technologiach elektronowych. Pełnił funkcję Koordynatora Obchodów Roku prof. Jana Czochralskiego w Polsce i Uczelni. Jest członkiem krajowych i zagranicznych organizacji naukowych. Jako wielokrotny pełnomocnik JM Rektora PW organizował obchody 100-lecia Politechniki Warszawskiej, 100-lecia odzyskania niepodległości, uczestniczył w popularyzacji historii i dziedzictwa Uczelni. Profesor jest odznaczony Krzyżem Oficerskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Otrzymał 4 Nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Złotą Odznakę „Za opiekę nad Zabytkami” Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, posiada 31 Nagród JM Rektora PW. Uczestniczył w komitetach honorowych budowy pomnika Juliusza Słowackiego, popiersi Ignacego Mościckiego, Jana Czochralskiego, Mieczysława Wolfke, gen. Józefa Hallera. Prof. Nader jest organizatorem wystaw z własnych zbiorów muzealnych. Aktywnie uczestniczy w przywracaniu dobrej praktyki w nauce i kulturze

akademickiej. W murach naszej Uczelni przepracował 50 lat (1974–2024). Posiada status Professor Emeritus Politechniki Warszawskiej.